

JOHANNES S. H. BJERG

NOAH'S EGGS - NOAHS ÆG

IV

2015

© 2015 - 2016 Johannes S. H. Bjerg

Reprint etc. of the texts in this book only by written permission
from the author.

Gratitudes to Shloka Shankar for checking the English text

Other books by the author:

Penguins/Pingviner
122 haiku

Parallels/Paraleller

Threads/Tråde

The Paper Bell Lessons/
Papirklokkebelæringerne

Notes 10 11 -12/
Noter 10 11 -12

Like a Plane/
Some et fly

Noah's Eggs / Noahs æg
parallel haiku

Sunday Afternoon/
Søndag eftermiddag

23.45

moon/måne

Beatitudes
Saligprisninger

K.I
haibun

K II
Conversations with a Ghost
Samtaler med et spøgelse
haibun

The Room / Værelset
Haibun

Noah's Eggs II / Noahs æg II
parallel haiku

Noah's Eggs III / Noahs æg III
parallel haiku

JOHANNES S. H. BJERG

NOAH'S EGGS - NOAHS ÆG

IV

2015

hanging
in
there

Italian rock

the chain
of lights

at least it's a hint

and Orion

warmth

hænger
stadig
på

italiensk rock

lyskæden

*det' i det mindste
en antydning*

og Orion

af varme

monkey!

*the web
of naked branches*

a phone rings
on tv

the perfect trap

I reach
for mine

for cloud-horses

abe!

*netværket
af nøgne grene*

en telefon ringer
på tv

den perfekte fælde

jeg griber
efter min

for skyheste

over

back to normal

and
over

American fear

the
moon

on prime-time

igen

tilbage til normalen

og
igen

amerikansk frygt

månen

i bedste sendetid

snow

*keeping it
in a small box*

and
what
have you

the essence

over
the caravanserai

of the Western wind

sne

*opevarer den
i en lille æske*

og
hvad
ellers

essensen

over
karavanseraiet

af vestenvinden

stars
'n'
thoughts

*what's left of that
aged punk rocker*

like the unicorn's
unrequited love

but too much

odourless

mascara?

stjerner
å
tanker

*hvad er der tilbage
af den gamle
punker*

som enhjørningens
uigengældte
kærlighed

udover den overdrevne

duftløse

mascara?

ear
infection

park pond

I hear only
San

*the fermenting
of stale bread*

not
tana

halted by frost

øre
infektion

parkbassin

jeg hører kun
San

*gæringen
af gammelt brød*

ikke
tana

standset af frost

umpteenth
cigarette

I sneeze

and
still

and suddenly

the
wind

it's Monday

smøg nummer
hvadvedjeg

jeg nyser

og
stadig

og pludselig

vinden

er det mandag

laundry

Rik is earth

this too

Saman fire

is
dharma

*I stand upright
smoking*

vasketøj

Rik er jord

også
dette

Saman ild

er
dharma

*jeg står oprejst
og ryger*

dancing
alone

*still enough
darkness*

silent
glyptodonts
wander

to make me

across
the tv screen

a night

danser
alene

*stadig nok
mørke*

tavse
glyptodonter
vandrer

til at lave mig

over
tv skærmen

en nat

pressing
fog flowers

*that cross
on the wall*

there's a splotch
reading like

now it's made

Das Kapital

from shadows

presser
tågeblomster

*det dér kors
på væggen*

der er en plet
der læses som

nu er det lavet

Das Kapital

af skygger

on both
sides

officially spring

of
the house

I open a new pack

rain

of tissues

på begge
sider

officielt forår

af
huset

jeg åbner en ny pakke

regn

papirlommetørklæder

alder
pollen

*»I was born with holes
in my head«*

I update
the list

*»Well, of course,
how else could the starshine*

of allergies

come out?«

ellepollen

*»Jeg blev født
med huller i hovedet«*

jeg opdaterer
listen

*»Jamen, selvfølgelig,
hvordan skulle stjerneskinnet*

af allergier

ellers komme ud?«

chemotaxis?

*100 million selfies
a day*

is that why
I step over

clouds

the dog poo?

get heavier

kemotaxi?

*100 millioner selfier
om dagen*

er det derfor
jeg træder over

skyer

hundelorten?

bli'r tungere

codeine

*somewhere
beneath
(or from the flat above)*

for a while
I can imagine

Pride & Prejudice

world
peace

*a synthetic
bass drum*

kodein

*et sted
under
(eller fra lejligheden
ovenpå)*

i et øjeblik
kan jeg forestille mig

Stolthed & Fordom

verdensfred

*en syntetisk
bastromme*

all that
dreaming of space ...

really

Big Bang's

too alone

in your teeth
too

*to be
deserted*

den dér drøm
om rummet ...

virkelig

Big Bang

for alene

er også
i dine tænder

*til at blive
forladt*

in the Pacific

snowless

words
go through

this winter dies

a secret
evolution

empty

i Stillehavet

sneløs

gennemgår
ord

denne vinter dør

en hemmelig
evolution

tom

mountain

*during an apparently
Finish song*

less

*a fly lands
on the head*

by karma?

of the blue-eyed Picasso

bjerg

*under en tilsyneladende
finsk sang*

løs

*lander en flue
på hovedet*

p.g.a. karma?

af den blåøjede Picasso

The Master of Electrons

Easter Lilies

flips a coin
to choose among

just

horses

on time

Elektronernes Mester

påskeliljer

slår plat og krone
for at vælge
mellem

lige

heste

til tiden

evening
bells

serotonin

the son
rises

*maybe that
will carry*

the sun
sets

some light

aften
klokker

serotonin

sønnen
står op

*måske dét
vil bære*

solen
går ned

noget lys

outside
my comfort
zone

Earth-rolling day

the
sound

at least I don't have to

of
my own
voice

lift a finger

udenfor
min komfort
zone

Jord-rulle dag

lyden

*i det mindste
behøver jeg ikke*

af
min egen
stemme

løfte en finger

Juv 2
Laz 0

*corpse
by corpse*

still
rain
falls

a human bridge

in
Torino

across Mare Nostrum

Juv 2
Laz 0

lig på lig

alligevel
falder
regnen

en menneskelig bro

i
Torino

krydser Mare Nostrum

ham
for the throat

on the tall white

yam
for the heart

a smaller half sphere

skippy-dee-doo-dah
for the dance chakra
residing 'tween
your feet

of red

*throat: Vishuddha chakra's seed mantra: ham
heart: Anahata chakra's seed mantra: yam*

ham
for halsen

på den lange hvide

yam
for hjertet

en mindre halvkugle

skippy-di-du-da
for danse-chakraet
mellem
dine fødder

af rødt

service pack 3

day of mucus

a dog barks

and yet the sunset's

'Die Mensch Maschine'

utterly banal

servicepakke 3

en slimens dag

hunden gør

og alligevel er solnedgangen

'Die Mensch Maschine'

yderst banal

spring vibes

a map of the universe?

I mute
the visiting
Kanzlerin

the bicycle chain

and turn up
queen Elis

needs oil

forårsvibrationer

et kort over universet?

jeg muter
den besøgende
Kanzlerin

cykelkæden

og skruer op
dronning Elis

trænger til olie

limbic
or not

arctic winds

the system

*the lilacs
are still*

contains
your
lizard
name

*just
a promise*

limbisk
eller ej

arktiske vinde

systemet

*syrenerne
er stadig*

indeholder
dit
øglenavn

*kun
et løfte*

this is it

Mayday

an apple lit

*millionaires
pull out*

exactly like Earth

*their
'ordinary people'
masks*

sådan er det

Første Maj

et æble belyst

*millionærer
trækker*

præcis som Jorden

*deres
'almindelige mennesker'
masker frem*

inside
an infected
ear

cherry blossoms

the origin

*700 refugees
drown*

of crickets

during spring

inde i
et betændt
øre

kirsebærblomster

fårekylningernes

*700 flygtninge
drukner*

oprindelse

i foråret

it probably
wasn't Wagner

poetical theory

who parted
the Red Sea

or theoretical poetry?

but it sounds like it

*I cut a slice
of ginger*

det var sandsynligvis
ikke Wagner

poetisk teori

der delte
Det Røde Hav

eller teoretisk poesi?

men det lyder sådan

jeg skærer
en skive
ingefær

not
the pills

scent of rain

but
the blackbird

*I step on my
unborn children's*

I thought
I'd lost

Lego

ikke
pillerne

duft af regn

men
solsorten

*jeg træder på
mine ufødte børns*

jeg troede
jeg havde
mistet

Lego

to keep his tree

when I dissolve

the blackbird
begins his
yells of possession

let it be

before the machines
begin

*to a slow
bossa*

for at beholde
sit træ

når jeg opløses

begynder solsorten
sine besidder-råb

lad det ske

før maskinerne
starter

*til en langsom
bossa*

sultry
heat

*"He was a man
in the flesh*

when summer
comes

*therefore we can
depict him"*

summer
comes

*and yet this toilet
needs cleaning*

Hagia Ioannis (St. John) of Damascus wrote St: "Apologia Against Those Who Decry Holy Images" as a counter argument to the iconoclasts using the argument of Christ being fully human born of a woman (and he walked among us) as a reason why we can depict God. He also wrote a lot of hymns, so many that the abbot of the monastery imposed a rule of silence on him (forbidding him to speak or write for a certain period). He couldn't help himself but wrote some hymns to the Theotokos (mother of God) anyway and was sentenced to clean the toilets in the monastery with a very little brush.

lummer
hede

*"Han var et menneske
af kød og blod*

når sommeren
kommer

*derfor kan vi
lave billeder af ham"*

kommer
sommeren

*og alligevel trænger toilettet
til rengøring*

Hagia Ioannis af Damaskus (Hl. Johannes) skrev: "Modsvar til dem, der fordømmer hellige billeder" som et modsvar til ikonoklasterne, hvori han bruger argumentet, at fordi Kristus var fuldt og helt menneske født af en kvinde, menneske af kød og blod (tog bolig iblandt os), kan vi afbillede Gud. Han skrev også en masse salmer, så mange, at abbeden i klosteret underkastede ham tavshed (forbød ham at tale og skrive i en vis periode). Han kunne dog ikke dy sig og skrev nogle hymner til Thetokos (Guds moder) og blev dømt til at vaske alle klosterets toiletter med en meget lille børste.

parliamentary
election
or masquerade

*born under
gutters*

I cut my nails

swallow chicks

again

endlessly hungry

folketingsvalg
eller maskerade

*født under
tagrender*

jeg klipper
mine negle

svaleungerne

igen

uendeligt sultne

October
in
June

The Grocery List Sutra ...

the rain
stretches

*I forget everything
after the first item*

from
the clouds
down

"milk"

oktober
i
juni

Indkøbsliste-Sutraen

regnen
strækker sig

*jeg glemmer alt
efter den første ting*

fra skyerne
og ned

"mælk"

Pluto
fly-by?

sneezecrysniff

4 or 7 flies

I bet the Higgs-Boson's

circle
the bulb

a harmful allergen

forbiflyvningen
af Pluto?

nysegrædesnøfte

4 eller 7 fluer

*jeg tør vædde på
at Higgs-Boson*

flyver rundt
om pæren

*er et voldsomt
allergen*

day
of miracles

*even w/o
incantions*

a blue-bottle
flies out

*the espresso
can*

the same way
it came in

works

miraklernes
dag

*selv uden
trylleformularer*

en spyflue
flyver ud

virker

den samme vej
den kom ind

espresso-kanden

chopping
onions ...

maybe:

Thor does
what he does

without a You

and leaves

there is no I(?)

hakker
løg ...

måske:

Thor gør
hvad han gør

uden et Du

og skrider

er der intet Jeg(?)

first mosquito
(it WAS
a cold spring)

sultry heat

I break
the silence

*the floor
sticks to me*

with a clap

and vice-versa

første myg
(det VAR
et køligt forår)

fugtig varme

jeg bryder
stilheden

*gulvet klæber
til mig*

med et klap

og omvendt

midday bells

| | |

a Mourning Cloak
arrives

*the cursor
is out of sync*

just in time

*with Tartini's
violin sonatas*

middagsklokker

| | |

en
Søgekåbe
kommer

*cursoren er ude
af takt*

lige
til tiden

*med Tartini's
violinsonater*

ECG

*from
there
to
there*

a graph
shows

summer

I'm alive

wind

EKG

*derfra
og
dertil*

en graf
viser

sommer

at jeg
er levende

vind

as it grows

searching

it becomes
a chemical

eyes are emptied

darkness

of swallows

som det vokser

spejdende

blir det
et kemikalie

øjne tømmes

mørket

for svaler

nothing to fall into falling
*and getting up
again*

is mine

that's about

and yet

it

and yet

intet at falde i når vi falder
*og rejser os
igen*

er mit

det' sådan set

og alligevel

dét

og alligevel

become

as slow as my way to light

*even
tually*

a hibiscus blossoming

in the mouth

in October

of death

bliv

lige så langsom som min vej til lys

selv

en blomstrende
hibiscus

i dødens

i oktober

mund

a two-pair-of-socks-day

*and
out
side*

I still
know

*the
pears*

psalm 51
by heart

*are
late*

en to-par-sokker-dag

*og
uden
for*

jeg kan
stadig

*er
pærerne*

salme 51
udenad

forsinkede

there
in the graveyard

*as the school
holiday begins*

holes that
go down

*the park
fills*

to
for
ever

*with rubber-sword
fighters*

dér
på kirkegården

*som efterårsferien
begynder*

huller
der går ned

fyldes parken

til
evig
heden

*af krigere
med gummisværd*

oh
it's nothing

brand new girl

big machines
hurl through

*4 generations
admire*

the city
at night

*the perfectness
of fingers*

nåeh
det' ingenting

sprit ny pige

store maskiner
suser gennem

*4 generationer
beundrer*

byen
om natten

*fuldendte
fingre*

post
lepidoptera
season

*to number
our days right*

the air's
full

add one cloud

of lies
and leaves

to another

post
lepidoptera
årstid

*for at tælle vore
dage rigtigt*

luften
er fuld

læg een sky

af blade
og løgne

til en anden

from dawn till dusk dusk

whatever light

this little
October
death

I hold

in
silence

is borrowed

fra gry til tasmørke tasmørke

hvad jeg end

denne lille
oktoberdød

måtte ha' af lys

i
stilhed

er det til låns

stuck
in the cloud
of unhearing

instead of the green

La Traviata

the yellow

becomes
hypothetical

and dead

fastklemt
i døvhedens
sky

i stedet for de grønne

bli'r
La Traviata

de gule

hypotetisk

og døde

salt?

defined by my actions?

aye,
for sprinkling
on

I rubbed my eyes

the snow bird

twice today

salt?

bestemt af mine handlinger?

ja,
til at drysse
på

jeg gned mine øjne

snefuglen

to gange i dag

almost as dark
as it gets

for entertainment's sake

the sound
of the wind

*they stretched
the dwarf*

is the sound
there is

from Twin Peaks

næsten så mørkt
som det bli'r

for underholdningens skyld

lyden
af vinden

har de trukket
i dværgen

er den lyd
der er

fra Twin Peaks

Some notes on “parallel” haiku

The idea of the “parallels” (or just parallel writing) rose from an email exchange with Grant Hackett about having more than one dimension - one layer of meaning, additional threads of poetry, more poems in one poem - in a single haiku (or haiku based poem) or poem-unit. He chose to “weave” his monostich poems in a horizontal line and separate them by either () or by a difference in types (normal and italics) and I chose to work with parallel poems (or parts of/in a poem) in a vertical form. As far as haiku can contain multiple layers due to its brevity (what could be named as its conceptual value as we can almost look at a haiku on a page in the same way as we look at a painting) it is also burdened with the “single moment” nature (rightly or wrongfully) thus holding a limited capacity for internal juxtapositions (usually one set). Western haiku (in as far as it’s sprung from the American observation of haiku) is also burdened with the “here and now” (made up) dogma and the notion that it in some degree is a Zen practise; or rather that the oneness of mind was necessary for a haiku to be a “real” haiku. This might be right for some Japanese writers in the past and of course you can choose to apply this to your own work, but it’s not a dogma nor a prerequisite and it doesn’t really reflect the reality of the everyday mind of most of us. Despite being a persistent myth it has been pointed out again and again that “Zennish” approach is one “invented” in the West and by a group of people focusing on one aspect of Japanese tradition and is not a prerequisite for writing haiku. (It may come as a chock, but you don’t even have to want to be Japanese to write haiku).

Neither does this aspect in any way reflect the reality of ordinary people leading ordinary lives from whence haiku ideally should arise.

At any given point in time we all have a multitude of “minds” or thoughts/tracks of thought and this really stands out when we react to “outer” stimuli; when we come in contact with “the world”. Very few of us experience everyday happenings with a single mind, with just the one mind that is caught up in the process of experiencing. Our minds constantly scan for reference points in our personal “experience database” (all we’ve been through up till this point, our past and all knowledge we’ve acquired) and we rarely have one mind going about our daily lives unless, of course, we are under some kind of Zen training.

We all know this from our everyday life: we go to buy groceries and on the way we might think about eternity, family, what he or she said to us last night, we might get flashes from our childhood or youth ... and all kinds of thoughts, emotions, memories and association upon association not directly related to our walking to the shops. We might have a song in our

head, a slumbering feeling might be awakened by seeing something on our way, etc. We have a lot going on in our minds while observing (or engaging in) the world around us and a “parallel” is merely the acknowledgement of this fact and so it’s quite a bit away from “the pure (hypothetical) haiku-moment haiku”. None of us can write while “being in the moment” anyway, so why fake it? None of us can relay the “pure now and the aha moment” (represented in the haiku) without hindsight, reflection or non-attachment, so why bother pretending? I’ll repeat what I have said earlier: haiku must grow in and from our individual reality where we live, from what we do, what we’re part of culturally, historically and linguistically and how we each react to the world around us. Our reality is not only our material surroundings but also our interior reality: how we react to the “world” and what goes on inside us. If we fake it or try to “elevate” ourselves to a state of “poeticness” or “haikuness” seeking outside our real being present in the world in our time we detach our writing from it, and by doing so we drain haiku from substance. Haiku (and poetry in general) have this built-in “danger”. You have to be blind not to see how in mainstream haiku “situations of poetic beauty” are created for the sake of being “beautiful”, “poetic” and “deep” thus discarding the inherent power of haiku, the power to relay more than what comes across in the mere words themselves and by the power of suggestion to create or invoke deeper or wider connotations that rise within the reader based on his/her own experiences.

Ideally, the two parts (poems) of a “parallel” enable further juxtapositions (and the gap between these juxtapositions is where the reader can enter and where the genius of haiku really arises) and together they create (hopefully) a third poem, a synthesis of the two. Often they can be read vertically and horizontally thus creating a multitude of readings. This, of course, creates more interpretations and more opportunities for the reader and to some degree is a truer expression of the writer’s mind in a given situation. The question is if that is relevant ...

Again: basically my “parallels” are two simultaneous instances, two trains of “thought”, in juxtaposition with each other while often with their own juxtaposition. Not all are strictly haiku but of a haiku-like character. Sometimes a form like the narrative “cherita” (a form invented by Ai Li consisting of a one-line, a two-line and a three-line verse) is used as to put two “narratives” together, sometimes prose is used in a sort of “haiku”. Other short forms might be used as well. Longer forms would make the parallel as “form”/construction redundant.

When it comes down to it, the division of “outer” and “inner” world is an illusion. We are part of everything and everything is a part of us. We cannot be in the world (living) without acting in the material (outer) world; what we do will colour it and it will shape us. “Parallels” are merely an exploit

into our being in the world and what the world is in us and it transcends all borders between inside and outside. My writing of “parallels” is based on haiku, though some single tracks (the poems in the poem) might not be haiku as such. But what I strive to uphold is the soberness of haiku, the implicated and suggestive nature of haiku poetry not spelling out the explicit (private) emotional. I lay out a track of bread crumbs and the reader must supply the rest.

Højby, Denmark

Johannes S. H. Bjerg

Nogle tanker omkring "parallel" haiku

Ideen om "parallel" (eller blot parallel digtning) groede ud af en samtale via email med Grant Hackett (amerikansk digter, som udelukkende skriver en-linje digte med sit eget kendetegn, som består i at digtets led er adskilt af et dobbelt kolon "::<") om, at have mere end én dimension - eet meningslag, flere digteriske tråde, flere digte i eet digt - i et enkelt haiku (eller haikubaseret digt) eller "digt-enhed". Han valgte at væve to af sine en-linje digte (han kalder dem "monostich(s)" eller "monostich poems") horisontalt og adskille dem ved enten en forskel i typografi (normal vs kursiv) eller med (), og jeg valgte at arbejde med parallelle digte eller dele af digte (eller dele inde i digtet) i en vertikal form. For så vidt som haiku kan indeholde mange lag på grund af den korte form (det, der kunne kaldes dets konceptuelle værdi, idet vi kan betragte (se på) et haiku næsten som vi ser på et maleri), er det også "bebyrdet" med fokuseringen på "et enkelt øjeblik" (berettiget/uberettiget) og har således i sig en begrænset kapacitet for "modstillinger" ("juxtaposition" er det engelske ord, der betegner modstillingen af et (flertal af) haikus to billeder); sædvanligvis eet sæt. Vestlig haiku (for så vidt, den er udsprunget af den amerikanske opfattelse af haiku, som den har udviklet sig siden 1950'erne) er ligeledes bebyrdet med opfattelsen af "her og nu"-dogmet (konstrueret, postuleret) og den opfattelse, at haiku i en eller anden grad er en zenpraksis; eller rettere, at en sindets enhed, et fokuseret, rensed sind, er nødvendigt for at et haiku kan være "et rigtigt" haiku. Dette kan være rigtigt for nogle japanske forfattere i fortiden, og selvfølgelig kan man vælge, at bruge zen som udgangspunkt eller redskab i eens eget arbejde, men det er ikke et dogme eller en forudsætning, og det afspejler slet ikke virkeligheden for det hverdagssind, de fleste af os har. Udover at være en vedholdende myte, er det gentagne gange blevet vist, at den "zenagtige" tilgang til haiku er "opfundet" i vesten af en gruppe mennesker, der fokuserede på dette ene aspekt af japansk tradition og det er ikke en forudsætning for at skrive haiku. (Det kan komme som et chok, men man behøver faktisk ikke engang at ønske, man var japaner, for at skrive haiku).

Ejheller afspejler dette aspekt på nogen som helst måde virkeligheden i almindelige menneskers almindelige virkelighed, hvorfra haiku ideelt set (og helst) skulle komme.

På ethvert givet tidspunkt har vi alle "flere sind" eller tanker/spor af tanker, og denne virkelighed bliver klar, når vi reagerer på "ydre stimuli"; når vi kommer i kontakt med "verden". Meget få af os oplever hverdagens

hændelser med en "sindets enhed", med dette ene sind (opmærksomhed) fuldt optaget af selve processen af at opleve, at handle. Vore sind scanner uophørligt efter referencepunkter i vores "oplevelsesdatabase" (alt, vi har været igennem frem til dette tidspunkt, vores fortid og al viden, vi har tilegnet os), og vi har sjældent "et samlet sind" i hverdagens trummerum med mindre, selvfølgelig, vi undergår en eller anden form for zentrering. Vi genkender alle dette fra vores hverdagsliv: vi går i byen for at købe ind og på vejen kan vi f.eks. komme til at tænke på evigheden, familien, hvad hun eller han sagde i går aftes, vi ser måske løsrevne billeder fra vores barn- eller ungdom ... og alle mulige slags tanker, følelser, erindringer og association på association, der tilsyneladende ikke er forbundet med netop at gå på indkøb. Vi har måske en sang i hovedet, en slumrende følelse kan måske blive vækket til live af noget, vi ser på vejen o.s.v. Der foregår altid meget i vore hoveder, når vi observerer - eller engagerer os i - verden omkring os. En "parallel" er blot en accept af dette faktum, og som sådan er den temmelig langt fra "det rene (hypotetiske) haiku-øjeblik". Ingen af os kan alligevel skrive uden eftertanke, refleksion eller ikke-tilknytning, mens "vi er i øjeblikket" (som beskrevet i haikuet), så hvorfor bruge energi på at lade som om? Jeg vil gentage, hvad jeg har sagt før: haiku må gro ud af og i den individuelle virkelighed, vi hver især lever i, fra det vi gør, hvad vi er en del af rent kulturelt, historisk og sprogligt, fra hvordan vi hver især reagerer på "verden" og hvordan den påvirker os. Vores virkelighed er ikke kun vore fysiske, materielle omstændigheder men også det, der findes inde i os. Hvis vi forstiller os eller prøver at "løfte" os selv til "en digterisk sfære" eller "haiku-hed" og søger udover, væk fra, vores virkelige væren tilstede i verden (sådan som vi nu engang er det), løsriver vi vores skrivning fra den (virkeligheden), og således dræner vi haiku for dets substans. Haiku (og poesi i al almindelighed) har den indbyggede "fare". Man skal være blind for ikke at se, hvordan der mainstream haiku kreeres "situationer af poetisk skønhed" bare for, at det skal være pænt, poetisk og "dybt" og således tilsidesættes haikus iboende kraft og styrke, styrken til at formidle mere end det, der fremgår af ordene selv, kraften, der ligger i at antyde eller vække dybere eller bredere overtoner, der opstår i læseren baseret på hans/hendes egne oplevelser.

Ideelt giver de to dele (digte) i en "parallel" muligheder for flere "modstillinger" (og mellemrummene mellem modstillingerne er dér, hvor læseren kan komme ind og hvor det særligt geniale ved haiku sker) og tilsammen danner de (forhåbentlig) et tredje digt, en syntese af de to. Ofte kan de også læses horisontalt og således opstår der flere læsninger af samme "parallel". Dette giver selvfølgelig mulighed for flere fortolkninger ligesom læseren

også er friere stillet, og denne struktur er i nogen grad et mere sandfærdigt udtryk for forfatterens sind i et givet øjeblik. Spørgsmålet er så, om det er relevant ...

Igen: mine "parallelleler" er to samtidige øje-blikke, to tankespor, to "hvad sker der omkring mig og i mig på dette tidspunkt" stillet overfor hinanden og med deres egne indbyggede modstillinger. Ikke alle er "haiku", men af en haiku-agtig karakter. Nogle gange anvender jeg en for som den narrative "cherita" (en form skabt af Ai Li bestående af et vers på en linje, et vers på to linjer og et på tre linjer) for at sætte to narrativer overfor hinanden. Andre korte former kan anvendes. Længere former vil gøre "parallelleleren" som form/konstruktion overflødig.

Når det kommer til adskillelsen af "ydre" og "indre" verden, er det en illusion. Vi her en del af helheden og helheden er en del af os. Vi ikke kan være i verden (leve) uden at handle i den ydre (materielle) verden, og det vi gør, vil farve den og den vil forme os. "Parallellelerne" er blot en udforskning af, at være tilstede i verden og hvordan, den er tilstede i os, og de transcenderer alle grænser mellem ydre og indre. Mine "parallelleler" er baseret på haiku skønt nogle spor (digte i digtet) ikke er haiku som sådan. men hvad jeg bestræber mig på at overholde, er haikuens nøgternhed, det implicite, det antydede og ikke det eksplicite (private) følelsesmæssige. Jeg lægger et spor af krummer, og så må læseren selv komme med resten.

Højby, Danmark

Johannes S. H. Bjerg

Oct. - 02/1964 B₃₅

11x12

Noelbis/Nielce